

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

לא אמר מ"ו פ"ג מלכות
תפלה בלכ טו טור
א"ח כ"י תקטט וס"י
תקטט :

[וע"פ חו"ס' מגינה י"ח
ד"ה ר"ח וס'כ' ר"ח כ"ג.
ד"ה תפלה וס'כ' שנת
כ"ג. ד"ה טו דלמח']

ל"ב ב"מ"י ט"ז טור א"ח
ס'מ"ן תקטט :

ל"ג ב"מ"י פ"ג מהלכות
ע"פ בלכ"ו וס"פ
מח"ל תפלה בלכ"ו י"ד
טו"ש א"ח כ"י קול"ה ט"פ
ח"כ כ"ה :

ל"ה ב"מ"י פ"ה מהלכות
תפלה כ"ל י"ד טו"ש
א"ח ס'מ"ן קול"ה ט"פ ח"ח :

רבינו הגאון

ואסיקנא הלכתא דוגל
והלכתא אמצעי דוגל :
מתני' ב"מ"י חמשה
עשרה כ"ג
ואסיקנא נקטת האי כלא
בידך כל דפסי סליח
סומכיה פסי בה נברא
יתירא ב"ה ובמיעד
דאיכא קרבן מוסף קרוין
ז' ב"מ"י דאמרי בשמיית
מלאכה ח' ב"ה"כ
דענין כרת ו' בשבת
דאמרו בסקילה ז'
גמרא רב איקלע לתענית
צבור ק"ק קרא בספרא
בשום כהן ואפילו רב
אמיר ורב אמיר כהני חשבי
מיפק הו' כימי ליה
ושמאל דהוא כהן לא
הוה דתש פ"ח ב"ה
התם לא ב"ה. נפל
כ"ע אמריה ורב לא
נפל משום דרצפה של
אבנים הוות קפיה
דתיניא ואנן משכתי
לא תתנו בארצכם. פ"ח
רצפה כדכתיב על רצפת
בהם ושם ודר וסוחרת
וכדתיניא עמוד והנפ על
הרצפה וברצפת של
אבני בית הקדש אהא
משחזרה ולא ברצפה
ולתי הקדש ואקשינן
אי הכי ל"כ ע"ס אסיר
ומפקין קפיה דרב והאי
איבעית אימא פישוש
ידיים ורגליהוה עשירי רב
וכדעולא דאמר לא אסרה
תורה אלא פישוש ידיים
ורגלים. איבעית אימא
אסאי לא נפל רב אמריה
משום דר' אלעזר דאמר
אין אדם חשוב רשאי
ליפול על פניו בצבור
אמ"כ נענה כיהושע בן
נון שאמר ויאמר ה' אל
יהושע קום ק"ו ו' :
ת"ד קידה על אפי' של
כריעה על פני ברכים
השתחיה פישוש ידיים
ורגלים. וכלהו פקדאי.
לוי אחרי קידה קפיה דר'
ונפל ואפילו והאי גרמא
ליה והאי אלעזר
לעולם אל יפסי אדם
דברים כלפי מעלה כו'
ואסיקנא בתחלת ר' (*
ישמעאל רבי אמי בשם
רבנן דתנן לא הניחו
השתחיה אלא לתענית צבור ובלבד על הצד. ר' יוני ועירא בשם אבהותיה כל מי שיפול על פניו ואינו כשר כיהושע [שאם יפול על פניו] יאמר ה' אל יהושע קום לך [ונג'] תנו רבנן [קידה על אפי' של ברכים] ו' :
הוא אומר "מכרוע על ברכיו" השתחווה - זו פישוש ידיים ורגלים שנאמר
הבוא נבוא אני ואמך ואחך להשתחית לך ארצה * לוי אחרי קידה קפיה דר'
דרכי ואישלע, והיא קא גרמא ליה והאמר רבי אלעזר לעולם אל יפסי אדם
דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואישלע
ומנו לוי? היא והיא גרמא ליה. * אמר רב חייה בר אבין חזינא להו לאבבי
ורבא

מ"ב (מ"ב)
קול"ה ט"פ
תקטט ב"מ"י
ט"ז טור א"ח
מ"ב
ס'מ"ן קול"ה ט"פ
ח"כ כ"ה

ל"ה ב"מ"י פ"ה מהלכות
תפלה כ"ל י"ד טו"ש
א"ח ס'מ"ן קול"ה ט"פ ח"ח

ר"ב ק"י ז' א"ב
מתניתין ב"מ"י
ו' א"ב
נ"ב ז' א"ב
א"ח א"ב

מ"ב (מ"ב)
קול"ה ט"פ
תקטט ב"מ"י
ט"ז טור א"ח
מ"ב

מ"ב (מ"ב)
קול"ה ט"פ
תקטט ב"מ"י
ט"ז טור א"ח
מ"ב

ושאין זהו ציטול מלאכה כגון ראש חדש קורין ארבעה. וקשיא
דהא בפרק אין דורשין במגינה (דף י"ז וס"ג) אמרינן ראש
חדש יוכיח שיש בו קרבן מוסף ומותר בעשיית מלאכה וי"ל דודלו
מוצר הוא בעשיית מלאכה לאכסום אבל נשים אסורות במלאכה לפי

שלא פרקו נומיין במעשה העגל :
ולרב אבי מתני' מני לא תנא
קמא ולא רבי יוסי דהניח
כו' רבי יוסי אומר לעולם קורין
שגשה ומפסיר אחד. וא"ת דלמח ר'
יוסי היא והכי קאמר לעולם קורין
שגשה והרביעי דהוי מפסיר אחד
ולא בעי למומר אחד מן השגשה
וי"ל דכי היכי דלמ"ק ליכא למומר
מפסיר אחד דהיינו רביעי דהא
(ב) הוא ממעט בטי' בלא שאר בשלישי
וברביעי ותר משני וז' דלמח
וא"ת מסתמא לא יחמיר בטי' בלא
שהוא בכ' וז' לקרות רביעי וא"ת
מחמיר לקרות אלא להפסיר הכי נמי
לר' יוסי הוי המפסיר אחד מן השגשה
שקראו : **ואיבעית** אימא רב

פישוט ידיים ורגלים הוא דענד
כדעולא. וקשה וכו' לא היה יודע
(ג) דמני לשנויי הכי וכו' ס"ד מעיקרא
זיהא אסור בלא פישוט ידיים ורגלים
וי"ל דמעיקרא אסר ליה מדרבנן בלא
פישוט ידיים ורגלים ובסוף קאמר
ואיבעית אימא אין אסור מדרבנן
ורב פישוט ידיים ורגלים הוא דענד
דאסור מן התורה ומיהו קשה
ללישנא קמא דאסור מדרבנן בלא
פישוט ידיים ורגלים י"ט לתמוה על
כתי' כנסיות שלטו שיש בהן רצפה
היך טפל שיהי לטור על פניו ונראה
לדמללי אלגויי ובהכי שרי והכי
נמי משמע בסמוך דמיימי יהיה דפרק
אין עומדין דברכות (דף ל"ד וס"ג)
דחזינן להו לאבבי ורבא דמללי אלגויי
כן פירש רב האי גאון :
אין אדם תשוב רשאי ליפול על
פניו. בירושלמי מפרש היכא
שמחלל בשביל הצבור אבל בינו
לבינו נעלמו ספיר דמי :
קידה על אפי'ס. לא מנח הקרא
הוא מפיך לה דהא כתיב
נמי (ישעיה מ"ט) אפי'ס ארץ ישתחו
לך אלא הכי גמיר ליה מרכיה
(ד) דגבי לשון קידה שייך אפי'ס :
הי

אלעזר דאמר רבי אלעזר 'אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן
נענה כיהושע בן נון דכתיב 'ויאמר ה' אל יהושע קום לך [ונג'] תנו רבנן
* קידה על אפי'ס שנאמר 'ותקד בת שבע אפי'ס ארץ פריעה על ברכים וכו'
הוא אומר "מכרוע על ברכיו" השתחווה - זו פישוש ידיים ורגלים שנאמר
הבוא נבוא אני ואמך ואחך להשתחית לך ארצה * לוי אחרי קידה קפיה דר'
דרכי ואישלע, והיא קא גרמא ליה והאמר רבי אלעזר לעולם אל יפסי אדם
דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואישלע
ומנו לוי? היא והיא גרמא ליה. * אמר רב חייה בר אבין חזינא להו לאבבי
ורבא

מיפך לא נפקי ב' **ההכלל** : כל שיש בו
בימור מלאכה דעם כגון תענית צבור
והשעה כאב * קורין ג', ושאין בו בימור
מלאכה דעם כגון ראשי חדשים ותולו של
מועד קורין ד' **ישמע** מינה, אמר רב אשי והא
אנן לא תנן דכי זה הכלל כל יום שיש בו
מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה לאחורי
מאי, לאו אחורי תענית צבור והשעה כאב?
דבר אשי מתניתין מני לא תנא קמא ולא
רבי יוסי דתניא אהר ליהוה בשני ובחמישי

קורין ג' ומפסיר אחד, בשלישי וברביעי קורין
אחד ומפסיר אחד רבי יוסי אומר לעולם קורין
ג' ומפסיר אחד **אלא** קשיא זה הכלל? לא
ל' אחורי ראש הודש ומועד הא בהדיא קתני
ל'ה בראשי חדשים ומועד קורין ארבעה
שמינה בעלמא יהיב דלא תימא יו"ט והולו
של מועד כי הדדי נינהו אלא * נקוט האי
כללא בידך כל דשפי ליה מילתא מחבריה
טפי ליה נברא - תירא' הלכך ב"מ"י נמועד
דאיכא קרבן מוסף קורין ארבעה, כ"ג דאסור
בעשיית מלאכה חמשה ב"ה"כ דענוש כרת
שישה שבת דאיכא אסור סקילה שבעה.
גופא רב איקלע לכולל בתענית צבור, קפ
קרא בספרא פתח בריך, חתם ולא בריך, נפול
כולי עלמא אנפיהו ור'ב לא נפל על אנפיה
מ"ש רב לא נפיל על אפיה: רצפה של אבנים
היחה והתיא [ואבן משכית לא תתנו בארצכם]
להשתחית עליה? עליה אי אהה משתחה
בארצכם * אבל אהה משתחה על אבנים
של בית המקדש - כדעולא דאמר עולא לא
אסרה תורה אלא רצפה של אבנים בלבד, אי
הכי מאי איריא רב, אפילו כולחו נמי? קמיה
דרב הו"א, ולוי"ל לגבי ציבורא ולינפול על
אפיה: ולא בעי למיטרח ציבורא ואיבעית אימא
רב פישוש ידיים ורגלים - הוה עביד וברעולא
דאמר עולא לא אסרה תורה אלא פישוש
ידיים ורגלים - בלבד, וליפול על אפיה ולא
ליעביד פישוש ידיים ורגלים לא משני ממנהגיה,
ואיבעית אימא * אדם חשוב שאני * בדרכי

אלעזר דאמר רבי אלעזר 'אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן
נענה כיהושע בן נון דכתיב 'ויאמר ה' אל יהושע קום לך [ונג'] תנו רבנן
* קידה על אפי'ס שנאמר 'ותקד בת שבע אפי'ס ארץ פריעה על ברכים וכו'
הוא אומר "מכרוע על ברכיו" השתחווה - זו פישוש ידיים ורגלים שנאמר
הבוא נבוא אני ואמך ואחך להשתחית לך ארצה * לוי אחרי קידה קפיה דר'
דרכי ואישלע, והיא קא גרמא ליה והאמר רבי אלעזר לעולם אל יפסי אדם
דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואישלע
ומנו לוי? היא והיא גרמא ליה. * אמר רב חייה בר אבין חזינא להו לאבבי
ורבא

מיפך לא נפקי. הלכך לפניו בריך גזירה משום הכנסין כדאמרין
לעיל לאחריה לא בריך דלא חייש ליומאין : **זו סכלל כל שיש בו ציטול**
מלאכה נפש. כמה שקן מאמרין בבית הכנסת : **כגון פנינים לצבור**.
שמונה במלאכה רוב תענית לצבור ומותרין במלאכה מוז משל גשמים
תורה אור אמלעיים ואחרונים : **והשעה בלא**.

נמי מותר במלאכה אלא במקום
שכנו : **רשאי מדינים**. אין בו ציטול
מלאכה כל כך שאין גשמים עשורת
מלאכה בן והכי נמי אמרינן במס'
ראש השנה (ד' גי') גבי משואות
משום ציטול מלאכה לעם שני ימים
ושמעתיה מפי מורי הו"ק ז"ל שניאנא
לכס מלוא זו בשביל שלא פירקו
נומין בעגל (תוספות). והני מלאכי
בפרק מ"ה דבביתא דרבי אליעזר
שמעו גשמים ולא רעו ליתן נומין
לבעליהן אלא אמרו להן אחס רזים
לעשות פסל ומסכה שאין בו כח
להגיל ונתן הקב"ה שכן של נשים
בעולם הזה שיהו משמרות ראשי
הדמים ויתר מן האגשים ולשה"כ
הן עמידות להחדש כמו ראשי
חדשים שגמר החדש ככשר
נעורייכי ע"כ ומקרא מסייע דכתיב
אשר נסאתה שם ציום המעשה
(שמואל א' כ) ותרגם ונתן ציומא
דחולא והתם נמי גבי ר"ח קל'
דקאמר ליה מחר תודש וקרי ליה
לערב ר"ח יום המעשה אלמא ראש
חדש לאו יום המעשה הוא ומענד
נמי לר' ציטול מלאכה לעם שהרי
באין לבית הכנסת יותר מימות החול
לפי שאין עושין בו מלאכה אלא בדבר
האבד : **ולרב אשי**. דלמך זה הכלל
דמתני' לאחורי נמי השעה בלא דא"ח
כיה מוסף תפלה ענט : **מתני' מני**
כו' מל להיום כו'. גבי השעה בלא
הניח לה בשמעתא בתרייתא דמס'
העניות : **קורא אחד ומפסיר אחד**.
הקורא הוא הוי המפסיר : **סיפנא**
בעלמא. הא דהדר נקוט ליה בזה
הכלל, סיפנא יהיב לן כו' : **כל דעפי**
מילתא מהכריה. כל יום העודף דבר
מחבירו : **לא אסרה תורה**. כפסוק ז'
אלא שאל יעשו רצפת אבנים צבצבא
וזמנת של אפי'ס : **לא כתי מטרם**
לצבורא. שאם יכך יעמוד מפניו פישוט
ידיים ורגלים. כשהיה טפל על פניו
ושאר הצבור לא היו עושין כן : **לא**
משי. לא היה רוצה לשתט ממנהגו :
ואיבעית אימא. לא היה רגיל ליפול
על פניו (א) כלומר שהיה אדם חשוב

הוא מפיך לה דהא כתיב
נמי (ישעיה מ"ט) אפי'ס ארץ ישתחו
לך אלא הכי גמיר ליה מרכיה
(ד) דגבי לשון קידה שייך אפי'ס :
הי

אלעזר דאמר רבי אלעזר 'אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן
נענה כיהושע בן נון דכתיב 'ויאמר ה' אל יהושע קום לך [ונג'] תנו רבנן
* קידה על אפי'ס שנאמר 'ותקד בת שבע אפי'ס ארץ פריעה על ברכים וכו'
הוא אומר "מכרוע על ברכיו" השתחווה - זו פישוש ידיים ורגלים שנאמר
הבוא נבוא אני ואמך ואחך להשתחית לך ארצה * לוי אחרי קידה קפיה דר'
דרכי ואישלע, והיא קא גרמא ליה והאמר רבי אלעזר לעולם אל יפסי אדם
דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואישלע
ומנו לוי? היא והיא גרמא ליה. * אמר רב חייה בר אבין חזינא להו לאבבי
ורבא

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

ר' יוני ועירא בשם אבהותיה כל מי שיפול על פניו ואינו כשר כיהושע [שאם יפול על פניו] יאמר ה' אל יהושע קום לך [ונג'] תנו רבנן [קידה על אפי' של ברכים] ו' :
הוא אומר "מכרוע על ברכיו" השתחווה - זו פישוש ידיים ורגלים שנאמר
הבוא נבוא אני ואמך ואחך להשתחית לך ארצה * לוי אחרי קידה קפיה דר'
דרכי ואישלע, והיא קא גרמא ליה והאמר רבי אלעזר לעולם אל יפסי אדם
דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואישלע
ומנו לוי? היא והיא גרמא ליה. * אמר רב חייה בר אבין חזינא להו לאבבי
ורבא

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא והא גרמא ליה**. לפי שהטות נתקלקל בשעת הכנסה :
דמללי

חוקף ומתוך שאינו יכול להשטן על גולויו ואין ידיו מכייעות אותו בזקיפתו ולכך להסתמך במתניו ומתוך כך נלמד צבורא דאמטא : **הטות**
דברים כלפי מעלה. במסכת תענית עליו למרום ואין אהה משתחית על בני' : **הא**